

ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ

εἴτερον γένοιθ', ὁ βίος τ' ἐπίπονος καὶ πικρός,
ἀπῆλθε πρὸς τὸν ὕὸν ἡ γυνὴ πάλιν
τὸν πρότερον αὐτῇ γενόμενον. χωρίδιον
τούτῳ δ' ὑπάρχον ἦν τι μικρὸν ἐνθαδὲ
ἐν γειτόνων, οὐδὲ διατρέφει νυνὶ κακῶς
τὴν μητέρ' αὐτοῦ πιστὸν οἰκέτην θ' ἔνα
πατρῶον. ἥδη δ' ἐστὶ μειρακύλλιον
ὁ παῖς ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν τὸν νοῦν ἔχων.
προάγει γὰρ ἡ τῶν πραγμάτων ἐμπειρία.
ὁ γέρων δ' ἔχων τὴν θυγατέρ' αὐτὸς ζῆ μόνος 30
καὶ γραῦν θεράπαιναν, ξυλοφορῶν σκάπτων τ', ἀεὶ³⁵
πονῶν, ἀπὸ τούτων ἀρξάμενος τῶν γειτόνων
καὶ τῆς γυναικὸς μέχρι Χολαργέων κάτω
μισῶν ἐφεξῆς πάντας. ἡ δὲ παρθένος
γέγον' ἀνομοία τῇ τροφῇ τις, οὐδὲ ἐν
εἰδυῖα φλαῦρον. τὰς δὲ συντρόφους ἐμοὶ⁴⁰
Νύμφας κολακεύουσ' ἐπιμελῶς τιμῶσά τε
πέπεικεν αὐτῆς ἐπιμέλειαν σχεῖν τινα
ήμᾶς. νεανίσκον τε καὶ μάλ' εὐπόρου
πατ[ρ]ός, γεωργοῦντος ταλάντων κτήματα
ἐνταῦθα πολλῶν, ἀστικὸν τῇ διατριβῇ,
ἥκο]γτ' ἐπὶ θήραν μετὰ κυνηγέτου τινὸς
. . . .]υ κατὰ τύχην παραβαλόντ' εἰς τὸν τόπον
. . . .]. ἔχειν πως ἐνθεαστικῶς ποῶ.
ταῦτ'] ἐστὶ τὰ κεφάλαια· τὰ καθ' ἔκαστα δὲ
ὅψεσθ',] ἐὰν βούλησθε· βουλήθητε δέ.⁴⁵
καὶ γὰ]ρ προσιόνθ' ὄρāν δοκῶ μοι τούτον